

на нашите по нататъшни изследвания, като имаме единственото желание, щото паметниците изъ Българско да действуватъ: за пробуждането на почитание къмъ родните старини, които сж непосредствени свидетели на народната история и народното съществуване . . .“

Следъ дълги пътувания и проучвания, въ 1889 г. двамата братя издаватъ „Географията на България“, учебникъ за сръдните учебни заведения. Това е първата География на България написана на чисто научни начала, съ статистически и исторически данни. Книгата е служила не само като учебно помагало, но и изворъ на знания за всички, които сж искали да научатъ нѣщо за своята родина. Дълго време Географията на Шкорпилови, която претърпѣва второ издание въ 1892 г., бѣ единичко пособие по този предметъ въ българските гимназии. Тя представлява единъ сериозенъ наученъ трудъ и орографскитъ и хидрографски сведения, които съдържа и до днесъ още не сж загубили своето значение, тъй като всичко е писано възъ основа на внимателни проучвания и лични наблюдения.

Въ 1890 г. въ Сборника за Народни Умотворения и Наука томъ III излиза „Черноморското крайбрежие и съседните подбалкански страни въ Южна България“, съ материали изъ археологията и античната география на крайбрежните български градове.

Въ сжщия сборникъ и въ отчетитъ на гимназиитъ, кждето сж учителствували двамата братя, последователно се печататъ редъ ценни статии по археологията и географията на България.

Въ 1895 г. пакъ двамата братя печататъ изследвания върху Карстовитъ явления въ България, което съчинение излиза и на френски и чешки.

Въ 1898 г. се появява капиталния трудъ „Могили“. Това е първия опитъ да се опишатъ и систематизиратъ всички могили въ България, които авторитъ наброяватъ 8.015. Въ това съчинение за първи пътъ могилитъ въ България сж раздѣлени на гробни, предисторични и негробни и то тъй върно, че и днесъ, 26 години следъ издаването на книгата, тя служи за ръководно начало на всѣки, който иска да предприеме археоложки издирвания върху могилитъ въ България. Въ съчинението, освенъ изброяването на могилитъ, сж описани резултатитъ отъ разкопкитъ на нѣкои могили и сж дадени, както винаги, много интересни сведения изъ областта на археологията и историята на изкуството.

На следната година, 1899 г. почватъ разкопкитъ при Абоба и Херминъ указва голѣми услуги на брата си Карелъ при редактирането на резултатитъ отъ тия разкопки, които, както е известно, направиха цѣль превратъ въ понятията за културата въ първото Българско царство.

Една отъ любимитъ работи на Херминъ следъ 1906 г. е да работи надъ отчетитъ и известията на Варнското Археологическо Д-во, въ които се публикуваха редъ ценни работи отъ капитална важность за Историята на материалната култура въ източна България.